

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/365/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613201301
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5613201301.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov Mgr. Miroslava Šeptáka a JUDr. Jany Urbanovej, v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova č. 11, IČO: 31 575 951, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom Bratislava, Žabotova č. 2/B, IČO: 36 866 881, proti odporkyni: I. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom C. č. XXX, o zaplatenie 691,49 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/51/2013-35 zo dňa 14. marca 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdzuje v časti výroku o povolení splátok vo výške 10,00 Eur mesačne splatných do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod stratou výhody splátok na zaplatenie istiny 331,94 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne od 6.3.2013 do zaplatenia, vo výroku, ktorým okresný súd vo zvyšku návrh zamietol a vo výroku o trovách prvostupňového konania.

Vo zvyšnej časti rozsudok okresného súdu zostáva nedotknutý.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporkyni podľa § 261 ods. 3 písm. d/, § 708 ods. 1, 2, § 710 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 1 a 2, § 563 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/95 Z. z., povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 331,94 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne od 6.3.2013 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 10,00 Eur mesačne, splatných do 20. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok. Vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že navrhovateľ (pod pôvodným obchodným menom Dexia banka Slovensko, a.s.) uzatvoril dňa 20.5.2008 s odporkyňou zmluvu o rastovom osobnom účte. Dňa 2.9.2008 odporkyňa ako klientka navrhla navrhovateľovi, aby jej poskytoval službu „Povolené prečerpanie na osobnom účte“. Zmluva o poskytovaní tejto služby bola uzatvorená konkludentne - navrhovateľ tento návrh akceptoval dňa 3.9.2008 povolením čerpania debetného limitu; jeho výšku a dátum účinnosti mala banka oznámiť majiteľke účtu dorúčením výpisu z technického systému banky. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami konania sporné. Odporkyňa existenciu svojho dlhu a jeho dôvod nespochybnila. Rovnako nespochybnila výšku poskytnutého povoleného prečerpania na účte vo výške 10.000,- Sk (331,94 Eur), ani to, že k dnešnému dňu navrhovateľovi túto sumu nevrátila. Súd ju preto zaviazal na zaplatenie 331,94 Eur. Vo zvyšnej časti bola žaloba pre neunesenie navrhovateľovho dôkazného bremena zamietnutá. Právny vzťah účastníkov konania sa spravuje

Obchodným zákonníkom, ale rovnako ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, aj keď nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podliehajúcu režimu osobitného zákona (povolené prečerpanie bolo poskytnuté iným spôsobom ako na kreditnú kartu). Navrhovateľ bol cestou jeho zástupkyne súdom podaním zo 19.2.2013 podrobným spôsobom vyzvaný na doplnenie relevantných skutkových tvrdení žaloby, na čo nereagoval. Rovnako navrhovateľ nevyužil možnosť predniesť skutkové tvrdenia na pojednávaní dňa 14.3.2013, na ktoré bol riadne a včas predvolaný. Zo žaloby nie je zrejmé, kedy a akou formou sa odporkyňa zaviazala zaplatiť časť nároku 359,55 Eur, o ktorý bola žaloba zamietnutá. Podľa výpisu z osobného účtu žalovanej ku dňu 3.4.2009 bol na ňom zostatok 384,66 Eur. Písomnosťou z 17.10.2008 navrhovateľ oznámil odporkyňi debetný zostatok na účte od 1.10.2008 vo výške 336,02 Eur, podľa písomnosti z 31.3.2009 bol zostatok v aktuálnej výške 373,47. Ak bol zmluvný vzťah účastníkov ukončený podľa obsahu písomnosti navrhovateľa z 31.3.2009, dňom doručenia tohto oznámenia (jeho dátum žalobca netvrdil ani nepreukázal), navrhovateľ nevysvetlil, prečo sa domáha zaplataenia dlhu vo výške 691,49 Eur. Navrhovateľ v žalobe len uviedol, že táto suma pozostáva z istiny 384,66 Eur a sankčného úroku z omeškania 306,83 Eur. Odporkyňi vznikol debetný zostatok 331,94 Eur, všetko nad rámec tejto sumy by mohlo byť navrhovateľovi priznané len ako príslušenstvo istiny, resp. iný zmluvný nárok. Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal priznania sankčného úroku z omeškania, právna úprava však umožňuje priznať buď úrok z úveru, alebo úrok z omeškania, nie však sankčný úrok z omeškania. Navrhovateľ nezdôvodnil, ktorého zákonného nároku sa domáha. Netvrdil ani či vôbec, kedy a akou formou sa s odporkyňou dohodol na zaplataenie úroku a v akej výške. Odporkyňa tieto skutočnosti uviesť nevedela. Napokon sa navrhovateľ domáhal priznania úroku z omeškania z istiny 384,66 Eur od 4.4.2009. Napriek výzve súdu neuviedol kedy nastala splatnosť záväzku, kedy bolo odporkyňi doručené odstúpenie od zmluvy zo dňa 31.3.2009. Súd preto postupoval podľa § 563 Obč. zák. a za deň doručenia výzvy veriteľa pre dlžníka na splnenie dlhu považoval deň 4.3.2013, kedy bola odporkyňi doručená žaloba. Nasledujúci deň 5.3.2013 bola odporkyňa povinná svoj záväzok splniť a od nasledujúceho dňa, 6.3.2013 je v omeškani. Navrhovateľovi s poukazom na prechodné ustanovenia v § 10c nariadenia č. 87/1995 Z. z. v platnom znení prislúcha úrok z omeškania opäť percentuálnych bodov vyšší, ako je úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k 6.3.2013, čo je úrok z omeškania 5,75 % ročne, ktorý bol navrhovateľovi priznaný do zaplataenia a v zostávajúcej časti úroku z omeškania bola žaloba tiež zamietnutá. Vzhľadom na nepriaznivú situáciu odporkyne okresný súd povolil splácať dlh v splátkach.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal rozsudok okresného súdu v zamietajúcej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových služieb je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, to znamená, že sa vždy spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na povahu subjektov tohto vzťahu. Poukázal na ustanovenie § 273 Obchodného zákonníka, ktoré umožňuje časť obsahu zmluvy určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú stranám známe alebo sú k zmluve pripojené. Nakoľko odporkyňa porušila zmluvu tým, že na jej účte bol dosiahnutý debet v nepovolenom rozsahu, navrhovateľ odstúpil od zmluvy a vyzval odporkyňu na úhradu príslušného debetného zostatku. Tá však nereagovala. Na základe tejto skutočnosti došlo dňa 3.4.2009 k vyrovnaniu nevyrovnanej výšky debetného zostatku odporkyne navrhovateľom, čo je vyjadrené vo výpise z účtu odporkyne pod položkou „vyrovnanie zostatku zatv. účtu“. Z uvedeného titulu sa preto navrhovateľ v tomto konaní domáha okrem zaplataenia sumy rovnajúcej sa nevyrovnanej výške debetného zostatku vo výške 384,66 Eur aj sankčného úroku (zmluvnej pokuty) vo výške 306,83 Eur. Podľa časti E) Depozitné produkty - ostatné poplatky - nepovolené prečerpanie na osobnom účte, bodu 1.E.4. Sadzobníka poplatkov navrhovateľa sankčná úroková sadzba predstavuje 20% ročne - sadzobník bol prílohou návrhu na vydanie platobného rozkazu. Navrhovateľ si príslušný sankčný úrok z omeškania (zmluvnú pokutu) v podanom návrhu uplatňoval z vyčíslenej istiny 384,66 Eur, t. j. nevyrovnanej výšky debetného zostatku, t. j. od 4.4.2009 iba do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, nie do zaplataenia. Navrhovateľ mal na základe uvedeného za to, že jeho nárok na zaplataenie žalovaného sankčného úroku je dôvodný a v žalobe bol riadne preukázaný. Navrhovateľ tiež nesúhlasil s nepriznaním uplatnenej náhrady trov konania. Rovnako mal za to, že uloženie povinnosti splácať dlh v splátkach bolo nenáležité, keďže sa takto odvolateľ dostáva do nevýhodnej pozície a navyše odporkyňa narastajú úroky z omeškania. Na záver odvolateľ poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie okresného súdu nebolo dostatočne odôvodnené.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil v časti výroku o povolení splátok, v zamietajúcom výroku a v závislom výroku o trovách konania. Vo zvyšnej časti ostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

V posudzovanej veci bolo odporkyni na základe Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb v nadväznosti na poskytnutú službu „Povolené prečerpanie na osobnom účte“ umožnené využívať finančné prostriedky na osobnom účte do výšky debetného limitu. Z dôvodu nepovoleného prečerpania finančných prostriedkov a nedoplnenia zostatku na účte navrhovateľ odstúpil od zmluvy a požiadal odporkyňu o vrátenie debetného zostatku. Predmetom konania tak bolo následne vrátenie uvedenej sumy vrátane úroku z omeškania a trov konania.

Krajský súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že navrhovateľ neprezentoval v konaní skutkové tvrdenia, z ktorých by bolo možné identifikovať a následne riadne posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku. Z predložených listín vyplynuli rozdielne sumy zostatkov na účte, v ktorých boli navyše pravdepodobne zahrnuté aj zmluvné pokuty, príp. iné poplatky a ktoré nebolo možné následne vyhodnotiť v spojitosti s jednotlivými listinnými dôkazmi. Treba zdôrazniť, že v civilnom konaní platí zásada ukladajúca účastníkovi tvrdiacemu istú skutočnosť, túto aj preukázať, inak sa vystavuje riziku neúspechu v konaní. Navrhovateľ zjavne neunesol dôkazné bremeno, okresný súd mu pritom ponúkol príležitosť vysvetliť opodstatnenosť uplatneného nároku, a to aj vo forme osobitnej výzvy, ktorá však ostala nevyužitá. Následne v odvolacom konaní navrhovateľ nijako nespochybnil závery okresného súdu, svoju argumentáciu zameril na iné skutočnosti, ktoré neboli pre postup súdu prvého stupňa relevantné. Konkrétna špecifikácia žalovanej sumy bola práve tým, čo mohlo vyústiť do procesného úspechu navrhovateľa v konaní. Pokiaľ účastník v konaní len poukazoval na jednotlivé výpisy z účtov (ktoré navyše vykazovali rozpory, na čo tiež upriamil pozornosť prvostupňový súd), resp. na konkrétne ustanovenia zmluvy, či všeobecných obchodných podmienok a sadzobníkov, tento jeho postup bol nedostatočný, pretože neponúkol súdu jasný obraz o štruktúre uplatnenej pohľadávky.

K námietkam odvolateľa, ktorý nesúhlasil s uložením povinnosti odporkyni splatiť dlh v splátkach, treba poukázať na obsah dokazovania vykonaného na pojednávaní dňa 14.3.2013, ktoré aj krajský súd vyhodnotil v prospech odporkyne. Považoval preto postup okresného súdu za súladný s ustanovením § 160 ods. 1 veta druhá O.s.p., keďže sociálna situácia odporkyne odôvodňuje rozhodnutie o povinnosti splácať dlh v splátkach.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o náhrade trov prvostupňového konania, okresný súd správne vyhodnotil pomer úspechu oboch účastníkov, pričom správne dospel k záveru, že tento je približne rovnaký, preto tu bolo namieste aplikovať ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. (v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.). V odvolacom konaní bola úspešná odporkyňa, ktorá si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnila, resp. jej žiadne trovy nevznikli.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.